

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ ГАРВАНИ

chitanka.info

Единият бил гарван с перушина,
а другият — с бомбе и очила.
Те срещнали се в Градската градина
и най-сърдечна срещата била.
И първо истинският гарван,
начесто от студа насам докарван,
познал колегата си драг и почнал с грак:
— Га, га,
къде и как си ти сега?...
А гарванът с човешки вид
погледнал най-напред сърдит
и поотминал го небрежно,
но нещо спомнил си и почнал нежно:
— Прости,
но, друже, как си ти?
Изглеждаш ми добре познат —
наверно, в столичния град
познанство свързали сме двама —
отдавна, ако се не мамя.
— Ах, да,
ала не беше тук в града,
на фронта — там далеч, на юг
живеехме един край друг.
Ти беше интендант тогаз,
пак черен гарван бях си аз,
прелитах често с моите братя.
И бях доволен от войната,
живеех си с един копнеж:
по-пресен и обилен леш.
Не знаех мъки и тъга...
И...
— Стига. Спомням си сега!
Познат ми си; добре познат.
Ех, друже, друже мой крилат:
добре те помня аз и днес,

кацнал на оня снажен брест...
— Да, бяха чудни, славни дни
в онез поля и планини.
А днес — не зная как си ти,
но страшен глад мен ме гнети.
У столицата няма леш
и щеш не щеш — от глад ще мреш...
— Хе, хе! Как тъй?! В престолний град
доволно мърша има, брат.
— Га, га!
Това е истинска шега!
Къде тук мърша ще съзреш?
Заравят бърже всеки леш.
Ще срещнеш кучета, коне,
а ти познаваш ме поне,
не мога кучета да ям —
не свикнал съм и ме е срам.
— Но яж, колега, хора пак!
— Не се шегувай: де и как?
— Та много просто! Ти най-напред
купи си фрак или жакет,
бомбе, скарпини и бастун,
маскирай дългия си клюн,
добий един приличен вид
и ето те banker честит.
И накъдето да се взреш,
навред ще видиш само леш.
— Разбирам тоз съвет свещен,
но за banker не съм роден.
В гешефтите не съм чевръст,
на вид не съм прилично тлъст
и даже... клюна ми е къс.
— Тогава?!... Дойде ми на ум,
ти тъкмо с черен си костюм —
владика или поп стани,
ще имаш леш до старини.
— Владика, поп... туй не е зле,

обаче имам аз криле,
та как ще мога да лежа
сред мързел, мухъл и лъжа?
— Ех, гарвански морал и ум!
Тогавя друго: тѣй без шум,
ти като мен се нареди,
чиновник доверен бѣди,
стани оранжев още днес
и в жилищна комисия влез...
Аз председател бях в една
и чудо нещо настрана
натрупах си за черни дни.
Това е мърша с планини,
която капе всеки час —
за нея ти говорех аз.
— Благодаря, благодаря!
И тази мисъл е добра,
и двете други, въобще,
не бяха глупави и те.
Но мога ли да понеса
да късам живи аз мяса?
Мисли за мен каквото щеш,
това обаче не е леш!
Макар и гарван, имам срам
и живи хора аз не ям.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.